

průběh průběh průběh : průběh průběh průběh
průběh v průběhu průběhu průběh průběh průběh
průběh průběh průběh průběh průběh průběh
průběh průběh průběh průběh průběh průběh
průběh průběh průběh průběh průběh průběh
průběh průběh průběh průběh průběh průběh
průběh průběh průběh průběh průběh průběh

„Výborně, nejdřív metro nad zemí, teď plavba v kanále. Má to taky nějaký důvod?“
„Nebud’ tak nevrlý,“ řekla Srdcová devítka. „Ono to tak tady prostě chodí. Není to zlý úmysl.“
„Nejde to jinak,“ potvrdil Křížový J. „Sem tramvaje ani metro nejezdí. Je to něco jako... bankovní trezor, nebo tak. Obyvatelé Podprahy si často ukládají důležité věci do podzemí.“
„A čím je tohle trezor?“
„Dveřníkův.“

Loďka šplouchala po nevábné hladině. Vzduch byl kupodivu čistý, jako by byla nízká chodba z obou stran otevřena někam do volného prostoru. Když jsem si odmyslel to, po čem jsme pluli, bylo to skoro příjemné, nechat se unášet proudem...
Po straně něco bliklo. Výklenek a v něm něco rudě zářícího. Než jsem se stačil vzpamatovat, Křížový J to jako správný chmaták sebral jedním pohybem a strčil do kapsy. „A máme to.“
„Co to...“
„Dveřníkův náhradní život.“